

РЕШЕНИЕ

№ 39656

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7162** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. М. С., с адрес за призоваване: [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ-189/11.06.2025 год. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия срещу разпореждане № С250022-125-0140022/28.04.2025 г.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Посочва се, че глобата на С. към ОД МВР, [населено място] е погасена по давност още на 14.06.2023 г., защото не е връчена. Дори да е била връчена е изтекла абсолютна давност на 14.06.2024 г. Изпълнителният лист към АССГ също е изтекъл по давност, тъй като от 08.07.2019 г. са изтекли повече от 5 години, а АССГ не е предприел действия по възобновяване на давностния срок. Таксите към ВСС също са изтекли по давност, тъй като от 08.07.2019 г. са изтекли повече от 5 години, а ВСС не е предприел действия по възобновяване на давностния срок.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата в лицето на Директорът на ТД на НАП, [населено място], представляван от юрисконсулт Й., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от

фактическа страна, следното:

Страните не спорят, че срещу М. М. С. е образувано ИД №[ЕИК]/2016 г. по описа на ТД на НАП, [населено място]. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение (СДИ) с изх. № С160022-048-0094050/09.12.2016 г., за което по преписката няма данни за връчване.

С обжалваното Разпореждане с изх. № С250022-125-0140022/28.04.2025 г., издадено на основание чл. 219, във връзка с чл. 240 от ДОПК, е извършено разпределение на сума в размер на 56,90 лв., за погасяване на публични задължения на лицето за остатък от главница по Наказателно постановление № 8245а-2022/14.06.2021 г., издадено от началник на Второ районно управление, [населено място], както и за остатък от лихви по изпълнителен лист от 08.07.2019 г. по адм. д. № 5045/2016 г. по описа на АССГ.

Публичните вземания по изпълнителен лист от 08.07.2019 г. по адм. д. № 5045/2016 г. по описа на АССГ са присъединени по ИД №[ЕИК]/2016 г. с Разпореждане за присъединяване изх. № С220022-105-0133420/20.04.2022 г. Съответно, публичното вземане за глоба по НП № 8245а-2022/14.06.2021 г. е присъединено по изпълнителното дело с Разпореждане за присъединяване изх. № С230022-105-0153034/02.05.2023 г.

От данните по преписката се установява, че сумите за главници по изпълнителен лист от 08.07.2019 г. по адм. д. № 5045/2016 г. по описа на АССГ, както и част от сумата за главница по НП № 8245а-2022/14.06.2021 г. са погасени с Разпореждане с изх. № 0230022-125-0143666/12.05.2023 г., издадено на основание чл. 219, във връзка с чл. 240 от ДОПК, с което е разпределена постъпилата по ИД №160148065/2016 г. сума в размер на 481,92 лв. Посоченото разпореждане за разпределение е връчено на лицето по електронен път на 13.05.2023 г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път. Разпореждането е влязло в сила, тъй като е обжалвано от лицето пред директора на ТД на НАП, [населено място], във връзка с което е постановено Решение №ПИ- 200/30.05.2023 г. на административния орган, с което жалбата е оставена без уважение, като неоснователна. Решението е връчено на лицето по електронен път на 31.05.2023 г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път и не е обжалвано по съдебен ред.

На 14.06.2024 г. по посоченото ИД е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-0049010/14.06.2024 г., с което е наложен заповед върху вземане от трето задължено лице - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, ЕИК[ЕИК], за сумата от 1 059,38 лв. Издадено е заповедно съобщение с изх. № С240022-119-0014443/14.06.2024 г. Постановлението и заповедното съобщение са връчени на лицето по електронен път на 27.06.2024 г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път, и са влезли в сила.

На 28.04.2025 е издадено Разпореждане с изх. №С250022-125- 0140022/28.04.2025 г., което е предмет на оспорване в настоящото административно производство. Разпореждането е връчено на жалбоподателя по електронен път на 06.06.2025 г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път. С жалбата се иска отмяна на посоченото разпореждане като незаконосъобразно.

От данните по преписката се установява, че към момента производството по ИД №[ЕИК]/2016 г. е прекратено с Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С250022-035- 0210789/28.04.2025 г., връчено на лицето по електронен път на 06.06.2025 г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път.

При оспорването по административен ред, решаващият орган, в лицето на Директора на ТД на НАП, [населено място] е приел, че оспореното разпореждане е законосъобразно, поради което е

оставил жалбата без уважение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По преписката няма данни за редовно връчване на оспореното решение на М. С., поради което следва да се приеме, че подадената директно в АССГ жалба на 30.06.2025 г. (вх. № 16501) е в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът намира за неоснователно релевираното в жалбата твърдение, че публичните задължения, подробно описани по-горе, чието разпределение е извършено с разпореждане № С250022-125-0140022/28.04.2025 г. са погасени по давност.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

По силата на чл. 172, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК, давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната. От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Според чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

В разглеждания казус е безспорно, че публичните задължения, чието разпределение е извършено с разпореждане № С250022-125-0140022/28.04.2025 г. са установени по основание и размер след 2016 г., т.е. към настоящия момент не са изтекли 10 години възникването им.

Органите по ТД на НАП, [населено място] са предприели действия по принудителното им събиране, чрез издаване на посочените по-горе постановления за присъединяване към образуваното срещу С. ИД №[ЕИК]/2016 г. по описа на ТД на НАП, [населено място].

Т.е. с предприетите от органите по приходите действия по принудителното събиране на публичните задължения погасителната давност следва да се счита за прекъсната, а предвид на обстоятелството, че към настоящия момент не са изтекли 10 години от установяването им, не са налице предпоставки за приложението на чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

Съдът не намира за основателен релевирания от жалбоподателя довод, че АССГ не е предприел действия по събиране на задълженията по издадения изпълнителен лист. Очевидно в случая изпълнителния лист е изпратен на ТД на НАП, [населено място], която е компетентния орган за събиране на публични задължения, установени в полза на държавни органи и организации, каквато е АССГ. С постановлението за присъединяване към образуваното ИД №[ЕИК]/2016 г. по описа на ТД на НАП, [населено място] са предприети действия по принудителното събиране на тези задължения.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] и потвърденото с него разпореждане на публичния изпълнител са законосъобразни и следва да бъдат потвърдени, чрез отхвърляне на жалбата.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че ответника по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал разноски, на същият следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 1 от ДОПК, Административен Съд С. - град, I

отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. С., с адрес за призоваване: [населено място], [улица] срещу Решение № ПИ-189/11.06.2025 год. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите, [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия срещу разпореждане № С250022-125-0140022/28.04.2025 г.

ОСЪЖДА М. М. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП, [населено място] на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 7162 по описа за 2025 г. на Административен съд София - град. Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.